

Referanser:

KM 4/07, KM 05/08 og KR 66/11

Saksdokumenter:

KM 4.1.1/12	SoB Framdriftsplan 2009-2011 (Se www.kirken.no , saksdokumenter til KM 2012)
KM 4.1.2/12	SoB Framdriftsplan 2012-2015

Skaperverk og bærekraft - revidert prosjektplan

Sammendrag

Den norske kirke (Dnk) har i mange år vært opptatt av sammenhengen mellom klima, miljø, forbruk og rettferd. For å styrke og intensivere arbeid på dette saksfeltet vedtok Kirkemøtet 2007 at det skulle settes i gang en bærekraftreform som skulle berøre all kirkelig virksomhet. Kirkemøtet 2008 fikk seg forelagt en beskrivelse av gjennomføringen av bærekraftreformen, foreslått i rammen av et økumenisk samarbeidsprosjekt med Kirkens Nødhjelp og Norges Kristne Råd som sentrale samarbeidsparter.

Dette er utgangspunktet for samarbeidsprosjektet Skaperverk og bærekraft (SoB). Sakspapiret og den vedlagte rapporten for prosjektet i perioden januar 2009 til september 2011 gir en beskrivelse av arbeidet og en evaluering ved prosjektets parter. Gjennom prosjektet har kirkene vært tydelige og synlige og fått til fremgang på noen områder, men det står mye igjen, målt både mot utfordringenes størrelse og prosjektets eget ambisjonsnivå.

De samarbeidende partene i prosjektet har en klar vilje til å holde fast ved prosjektets omfattende målsetting. Samtidig erkjenner man å måtte spisse samarbeidet fremover rundt noen få områder der klimarettferdighet er hovedfokus i fellessatsingen.

Men bærekraftig utvikling omfatter mer enn klimarettferdighet og det er nødvendig at andre aspekter av bærekraft-arbeidet ivaretas på andre måter enn gjennom det økumeniske prosjektet. Dette vil derfor også være en utfordring for Dnks eget arbeide.

En revidert plan for det felles prosjektet SoB vil bli forelagt Kirkemøtet til orientering.

Sakspapiret nevner aktuelle endringer i kirke og samfunn som bakgrunn for veivalg videre, og peker på viktige oppgaver for Dnk fremover.

Forslag til vedtak

Kirkerådet anbefaler Kirkemøtet å fatte følgende vedtak:

Kirkemøtet er glad for det arbeidet som er utført gjennom samarbeidsprosjektet SoB, og at samarbeidsrelasjonene mellom Norges Kristne Råd, Kirkens Nødhjelp og Den norske kirke gjennom dette er blitt styrket. Når det gjelder det videre arbeid med samarbeidsprosjektet vil Kirkemøtet fremheve:

- Kirkemøtet tar rapporten for arbeidet 2009 - september 2011 og forslag til fornyet fremdriftsplan for prosjektet til orientering.
- Kirkemøtet tar til etterretning at samarbeidsprosjektet i arbeidet fremover vil fastholde prosjektets visjon og hovedmål, samtidig som samarbeidet fremover skal konsentrere seg om områdene temafokus klimarettferdighet, dialogarena og teologisk refleksjon og spiritualitet.
- Kirkemøtet mener at arbeidet for en ambisiøs og rettferdig klimaavtale må prioriteres svært høyt både i kirke og samfunn.
- Kirkemøtet utfordrer norske politikere til å fortsette sitt arbeid for en klimaavtale internasjonalt, men også i større grad til å arbeide for betydelige utslippskutt hjemme. Føringerne i regjeringens varslede klimamelding vil her være svært viktig.
- Kirkemøtet oppfordrer regjeringen til å bidra med midler til arbeid for klima og miljø, også arbeid av institusjoner/organisasjoner som primært ikke er definert med dette som formål.
- Kirkemøtet utfordrer menigheter og ansatte på alle plan i Dnk til å engasjere seg i kampen for klimarettferdighet, både gjennom konkrete handlinger og deltakelse i aksjoner. Det bør søkes allianser og bredt samarbeid.

For Dnks egen del vil Kirkemøtet i tillegg fremheve:

- Kirkemøtet vil minne om utgangspunktet for arbeidet: å sette i gang en bærekraftreform som skulle berøre og involvere hele kirkens virksomhet. KM er glad for at mange av utfordringene som i 2007 og 2008 ble rettet til sentralkirkelige organer, bispedømmer, menigheter og kirkelige fellestråd er blitt fulgt opp av mange. Utfordringene står ved lag, og trenger videre oppfølging, både gjennom engasjementet i samarbeidsprosjektet og gjennom tiltak i Dnks egen virksomhet.

- Samarbeidsprosjektets fokus på klimarettferdighet må engasjere hele Dnk. Både lokalmenighetene, bispedømmene og sentralkirkelige organer er utfordret.
- Kirkemøtet oppfordrer samtidig sentralkirkelige organer til å ivareta andre aspekter som er viktig for en bærekraftig utvikling. Viktige utfordringer er blant annet biomangfold, bærekraftig økonomi og matsikkerhet.
- Kirkemøtet er glad for samarbeidet mellom de sentralkirkelige råd og bispedømmerådene med fokus på lokalmenighetene. Kirkemøtet håper at det planlagte felles prosjektet mellom Kirkerådet, KA Kirkelig arbeidsgiver- og interesserorganisasjon og Norges Kirkevergelag om miljøfyrtårnsertifisering og grønne menigheter kan gi et løft for arbeidet lokalt.
- Kirkemøtet vil fremheve at det fortsatt må arbeides for:
 - o forankring av temafeltet skaperverk og bærekraft i kirkens arbeidsområder, reformer og prosesser.
 - o utvikling og distribusjon av materiell for menighetene og offentligheten.
 - o opplæring og kunnskapsformidling i kirken.
 - o etablering av tematisk samarbeid med kirkelige organisasjoner og utdanningsinstitusjoner.

Saksorientering

1. Bakgrunn

Skaperverk og bærekraft: Et felles kirkelig tiår for endring i kirke og samfunn (SoB) er et økumenisk samarbeidsprosjekt som drives av Kirkens Nødhjelp (KN), Norges Kristne Råd (NKR) og Den norske kirke (Dnk) i fellesskap. Deltakerne rapporterer til sine styrende organer gjennom sine respektive årsmeldinger.

Vær en stemme i vår tid som taler rett om de store spørsmål. Gi folk håp. Man menneskene til ydmykhet. Bruk deres store nettverk.

Bistands- og utviklingsminister Erik Solheim til Kirkemøtet 2007

Kirkemøtet 2007

Initiativet til prosjektet går tilbake til vedtaket i Kirkemøtet, sak KM 4/07 *Truet liv. Troens svar. Kirkens vitnesbyrd i lys av klimaendringer og arbeid med miljø, forbruk og rettferd*. Denne saken oppsummerer Dnks arbeid på dette saksfeltet og gir en teologisk begrunnelse for kirkens engasjement. I sitt vedtak utfordrer Kirkemøtet både de sentralkirkelige rådene og bispedømmerådene, menighetene og de kirkelige fellesrådene, enkeltmennesker samt regjeringen og Stortinget.

I vedtaket utfordrer Kirkemøtet de sentralkirkelige rådene og bispedømmerådene til umiddelbart å iverksette en bærekraftreform som berører all kirkelig virksomhet frem mot reformasjonsjubileet i 2017. Kirkerådet ble bedt om å utarbeide et forslag til realisering av denne reformen til Kirkemøtet 2008.

Kirkemøtet 2008

Kirkemøtet 2008 fikk seg derfor forelagt en beskrivelse av gjennomføringen av bærekraftreformen, foreslått i rammen av et økumenisk samarbeidsprosjekt med KN og NKR som sentrale samarbeidsparter. Begge disse organisasjonene deltok i utformingen av forslaget, som også ble behandlet og vedtatt av deres styrer kort tid før Kirkemøtet.

Kirkemøtets vedtak i 2008 slutter seg til utfordringene og målsettingene fra 2007 og iverksettingen av SoB som et felles kirkelig tiår for endring i kirke og samfunn.

Vedtaket fra Kirkemøtet 2008 gir en begrunnelse og en overordnet retning for dette valget:

I og gjennom et økumenisk fellesskap vil Den norske kirke:

- være en sentral pådriver for og bidragsyter til bærekraftige samfunn lokalt, nasjonalt og globalt
- bidra til å sikre en internasjonal, forpliktende, rettferdig og ambisiøs klimaavtale og en bred kirkelig og folkelig oppslutning om dette
- demonstrere et bevisst forhold til miljø, forbruk og rettferd
- skape håp og fremtidstro med ord og handling

Kirkemøtet 2008 vedtok også at Kirkemøtet 2011 skulle få seg forelagt et forslag til revidert prosjektplan. Siden Kirkemøtet ble flyttet fra høsten til våren ble behandlingen senhøstes 2011 utsatt til Kirkemøtet 2012.

Styringsgruppens myndighet og behandling på Kirkemøtet 2012

Etter at det er inngått et samarbeid, er det prosjektets styringsgruppe (se nedenfor under 3. Rapportering, Oppstart) som i fellesskap må foreta en felles evaluering og vedta en revidert prosjektplan.

For styringsgruppen ble det utarbeidet en rapport for prosjektet i perioden januar 2009 til september 2011 Rapporten følger vedlagt, og stoff fra den er innarbeidet i delene om rapportering og evaluering nedenfor i denne saksorienteringen.

Styringsgruppen vil vedta den reviderte prosjektplanen på sitt møte 25. januar 2012. Denne reviderte planen forelegges Kirkemøtet 2012 til orientering.

Kirkemøtet 2012 skal gi innspill til Dnks eget arbeid på feltet fremover.

Kirkens oppgave er å bevare helligheten. Duft av hellighet beskytter jorden, ellers forvandles den til råvare. Når jorden og dens liv forvandles til råvare, reiser den seg mot menneskene i historiens største slaveopprør.

Martin Lønnebo, biskop emeritus til Kirkemøtet 2007

2. Kriseforståelse, forvalteransvar og djerpe målsettinger

Som nevnt ovenfor, har tema relatert til miljø, klima, forbruk og rettferd hatt en fremtredende plass på Kirkemøtets dagsorden i mange år. Denne type tema er blitt behandlet både i 1989, 1996, 2001, 2003, 2007 og 2008 og dessuten en rekke ganger i Bispemøtet.

Gjennomgående bærer alle debatter, uttalelser og vedtak preg av en felles kriseforståelse. Det gis også en teologisk begrunnelse for kirkens forpliktelse og engasjement som kan beskrives gjennom ordene skapertro og forvalteransvar.

Allerede Bispemøtet 1969 vedtok en uttalelse om forbruk og miljø under overskriften Forurensing av natur og folkeliv. Her ble konkrete miljøproblemer nevnt som:

[...] taler til ansvarsbevisstheten hos den enkelte. Men samtidig dreier det seg om et samfunnsproblem av foruroligende omfang. Det vil bare kunne løses gjennom betydelige løft fra fellesskapets side. Skal utfordringen møtes effektivt, vil det innebære en oppbremsing i vår velstandsvekst. Dette er imidlertid et offer vi som folk- og som sivilisasjon- er nødt til å ta på oss. Vår tro på Gud som skaper gir mennesket en hellig forpliktelse til å ta vare på hans skaperverk. Og det grunnleggende bud «Du skal ikke stjele» forbyr oss å bruke opp ressurser som med rette tilhører barn og barnebarn.

Herfra går det en direkte linje til vedtaket fra Bispemøtet i 2007 som, med overskriften «Det haster, det koster, det nytter», oppsummerer utfordringen for kirke og samfunn overfor klimakrisen, overforbruk av ressurser, urettferdig fordeling og andre miljøproblemer.

Klimautfordringen ble også behandlet av Bispemøtet høsten 2011. Foran klimatoppmøtet COP 17 i Durban i november, gir Bispemøtet uttrykk for sine forventninger til Norges posisjon. I en pressemelding kreves det at politikerne må videreføre Kyoto-protokollen, forbedre den og skjerpe målene. Norge må videre legge penger på bordet til klimatilpasning og klimakutt i fattige land og foreslå en prosess som bidrar til at andre rike land gjør det samme. Det er nødvendig å redusere verdens samlede klimagassutslipp. Rike land som Norge må gjøre betydelige kutt hjemme og reise en debatt om bruk av nye fossile funn, fremholder Bispemøtet.

Allerede i uttalelsen *Vern om livet* fra Kirkemøtet 1989 sies det: «Vi må som samfunn handle ut fra den forutsetning at ekspertenes dystreste spådommer om tidspunkt for det økologiske sammenbrudd kan vise seg riktig. Hvis vi velger mindre radikale løsninger, løper vi en livsfarlig risiko.»

Utfordringenes alvor og kirkenes forvalteransvar overfor Gud som Skaper er bakgrunnen for alle konkrete målsettinger og utfordringer som man retter mot egen virksomhet og andre beslutningstakere, ikke minst ansvarlige politiske organer.

Dette er også bakgrunnen for utforming av målsetting og innhold i samarbeidsprosjektet SoB som ble vedtatt av Kirkemøtet og av styrene i KN og NKR i slutten av 2008.

La barnebarnets øyne være dine skriftespeil.

Martin Lønnebo, biskop emeritus på Kirkemøtet 2007

3. Rapportering

I samarbeidsprosjektets *Rapport for perioden januar 2009 – september 2011* redegjøres det for arbeidet med utformingen av milepælsplaner og arbeidet med større enkelttiltak og for kontinuerlige pågående prosesser og områder for løpende arbeid.

Fremstillingen nedenfor oppsummerer noen vesentlige punkter og aspekter fra rapporten.

Oppstart

Som nevnt ovenfor, var det allerede tett kontakt mellom de samarbeidende parter Dnk, KN og NKR under utarbeidelsen av prosjektbeskrivelsen i løpet av 2008. I denne beskrivelsen ble det også fastslått at generalsekretærene i KN, NKR og Mellomkirkelig råd, samt Kirkerådets direktør skulle utgjøre styringsgruppen. Senere ble styringsgruppen utvidet med en representant for Bispemøtet og ytterligere en representant for NKR. Sekretærfunksjonen ble ivaretatt ved stillingen som seniorrådgiver for miljø- og samfunnsspørsmål i Kirkerådet.

Kirkerådet utlyste allerede sommeren 2008 en stilling som prosjektkoordinator med tilsetning høst 2008, finansiert ved OVF-midler. Kirkerådet har lagt ned en betydelig arbeidsinnsats for å få til en ekstern finansiering av satsingen bl.a. gjennom søknader til Miljøverndepartementet.

Arbeidet i 2009 var i stor grad relatert til en rekke store hendelser.

Lansering med eksepsjonell medieoppmerksomhet

Prosjektet ble lansert med en markering ved Trefoldighetskirken og Stortinget samt to ulike avisinnlegg i henholdsvis Dagbladet (16. februar) og Dagen Magazinet (18. februar). Her oppfordrer man politikerne til et 5-års oljemoratorium/tenkepause.

Selve lanseringen ga eksepsjonelt mye medieoppmerksomhet og førte til offentlig debatt

både om oljeutvinning og klima og om kirkenes politiske rolle. Styringsgruppens vurdering er at det i all hovedsak var en vellykket lansering som lyktes i å løfte frem klimautfordringene ved oljeutvinning og å markere kirkene som aktører på miljøfeltet. Samtidig har lanseringen ført til debatt om hvor konkret kirken kan og bør uttale seg i kontroversielle politiske spørsmål. Lanseringen tydeliggjorde dermed også behovet for tilstrekkelig informasjon og beredskap intern i de deltakende organisasjonene.

Konferansen «Tro til forandring»

Konferansen «Tro til forandring – sammen tar vi ansvar for skaperverket» ble arrangert av NKR i samarbeid med Menighetsfakultetet og KN m.fl. 21.-24. mai 2009. Ca. 200 voksne og 50 barn deltok på konferansen. På programmet sto bl.a. urfremføringen av en miljømusikal, storsamlinger, en rekke seminarer, kveldskonserter og en TV-overført gudstjeneste fra kirkeruinene i Maridalen. NKR oppsummerer sitt overordnede inntrykk slik:

Vi lyktes med å skape en møteplass med fokus på kirkelig miljø- og klimaengasjement, og å begrunne dette engasjementet i vår tro. Vi lyktes i noen grad med å skape en større synlighet rundt disse spørsmålene i kirkelige miljøer. Konferansen fungerte som et steg på veien til København og et mer langsiktig kirkelig klimafokus.

5.- 6. november 2011 ble det arrangert en oppfølgingskonferanse på Diakonhjemmet i Oslo. Også her sto klimarettferdighet i fokus.

Klimaseilasen til COP 15 hadde TV-sendt åpningsarrangement i Den Norske Opera & Ballett. Biskopene i Den norske kirke var med på klimaseilasen og sang Kyrie i åpningsshowet. Grimstad TenSing ledet 1200 deltakere i sang ved ankomst.

Klimaseilas til COP 15

12.-14. desember arrangerte KN i samarbeid med Framtiden i våre hender og Cicerosenter for klimaforskning en klimaseilas fra Oslo til COP 15-møtet i København. Dette arrangementet ble et hovedtiltak i samarbeidsprosjektet. Med 1200 deltakere var dette den største norske mobiliseringen i forbindelsen med FNs klimatoppmøte. Mange kirkeledere og medlemmer av forskjellige kirkesamfunn var blant deltakerne, inklusive nær alle biskopene i Dnk. I tillegg kom god deltakelse fra bispedømmene. Denne kirkelige mobiliseringen ved selve klimaseilasen, med overrekking av underskrifter ved erkebiskop Desmond Tutu og en stor økumenisk gudstjeneste i domkirken i København, viste at kirkene absolutt var på banen og gjorde en betydelig innsats.

ARC – pris og samarbeid om pilegrimsbyer

Dnk mottok i slutten av 2009 en pris av Alliance of Religions and Conservation og FNs utviklingsprogram for sin langvarige satsing på miljø, klima og bærekraft. Vedtakene fra KM 2007 og KM 2008 ble gjengitt i boken *Many heavens, one earth* som eksempel på et trossamfunns bidrag til å verne om livet på jorden.

Prisen ble overrakt Kirkerådets direktør og preses i Bispemøtet av prins Philip av Storbritannia og generalsekretær i FN Ban Ki-moon i Windsor. I oppfølgingen ble Dnk invitert inn i et pilotprosjekt som har som målsetting å danne et internasjonalt nettverk av grønne pilegrimsbyer med Trondheim som naturlig medlemsby i Norge. Det ble også avholdt en konferanse høst 2011 i Pisa med norsk deltagelse.

Jeg forstår at folk i Nord-Norge sier at «det skal bo folk i husan», men dette ønsker også menneskene på Fidji, Tuvalu og Kiribati.

Fei Tevi, generalsekretær for Pacific Conference of Churches, på klimadagene i Sortland 2010

Konferanser om oljeutvinning i 2009 og 2010 og regionale klimaseminarer

«Den siste olje?» var høsten 2009 tittelen på en dialogkonferanse som tok for seg oljeboring i Norge og etikk. På oppdrag fra Kirkerådet ble konferansen arrangert i Bergen av Bjørgvin bispedømmeråd. Målgruppen var politikere, olje- og energibransjen, forskere, miljøvernere, ansatte og frivillige kirkefolk, partene i arbeidslivet og mediefolk.

Som oppfølging arrangerte Kirkerådet i samarbeid med KN høsten 2010 konferanse og klimadag på Sortland med temaet «Lofoten, Vesterålen og Senja – Norges nye oljeregion, eller pioner for fornybare alternativer?» Også her deltok representanter fra oljeindustrien, bedrifter, folkebevegelser og miljøvernorganisasjoner, samt generalsekretæren i Pacific Conference of Churches, som begrunnet kirkenes klimaengasjement med vektlegging av perspektiver fra land i sør.

I samarbeid mellom de regionale ressursgruppene og KN ble det høsten 2010 gjennomført regionale klimaseminarer med bl.a. politikere og kirkeledere i de fleste bispedømmene.

Forberedelse av COP 17

Også i forkant av FNs klimamøte COP 17 i Durban i slutten av november og i desember 2011 ble det mobilisert bredt. Et særlig fokus i 2011 er et bredt anlagt tverr-religiøst samarbeid med kirker og trossamfunn særlig i det sørlige Afrika. Fra norsk side var man med på å samle inn underskrifter gjennom menigheter og organisasjoner. En klimakaravane med ungdommer fra KFUM-KFUK og Changemaker reiste en måned gjennom land i det sørlige Afrika sammen med afrikanske ungdommer for å bevisstgjøre og samle inn underskrifter. Organisasjonen Diakonia, som Dnk har støttet i mange år, og KN spilte en nøkkelrolle i koordineringen av kampanjen «We have faith- act now for climate justice!» Alle de samarbeidende partene i SoB var godt representert i Durban. Også Islamsk Råd Norge var representert.

Løpende arbeid

Samtidig har det i hele perioden 2009 – 2011 pågått et kontinuerlig arbeid med verving, veiledning og besøk av grønne menigheter, kontakt med de regionale ressursgruppene for miljø og rettferd, utvikling av nettsiden grønnkirke.no og utsending av nyhetsbrev, utforming av høringsuttalelser og medie-utspill, gjennomføring av kampanjer og materiellutvikling, for eksempel i forbindelse med KNs fasteaksjon og Skaperverkets dag, nettverksbygging og utstrakt kontakt med andre samfunnsaktører.

Et eksempel på en stor breddemobilisering er menighetenes fasteaksjoner 2009 og 2010, organisert av KN og knyttet til tema klima. Storparten av de 35000 underskriftene som ble samlet inn i Norge i forkant av COP 17, var fra menigheter i Dnk. Et eksempel på materiell er ressurskatalogen *Globale perspektiver i trosopplæringen*, utarbeidet av Den norske kirkes nord/sør-informasjon (KUI), KFUM-KFUK Global og KN i fellesskap, med mye stoff til temaene klima, miljø, forbruk og rettferd.

Også gjennom sin aktive deltakelse i organene til det internasjonale kirkefellesskapet har Dnk og SoB støttet arbeidet med miljøspørsmål. Dette gjelder både for arbeidet i Kirkenes Verdensråd, Det Lutherske Verdensforbund (LVF), Konferansen av Europeiske Kirker og European Christian Environmental Network. Eksempelvis har LVF, med støtte fra Dnk, tatt arbeid med klimaforandringer, som en viktig sak, inn i sin nylig vedtatte strategiplan for 2012-2017.

Grønne menigheter

«Vår grønne menighet» er et handlingsark som ble utviklet av Dnk i samarbeid med Grønn Hverdag (tidligere Miljøheimevernet) allerede i slutten av 1990-årene. Handlingsarket skal være et enkelt verktøy som gjør det mulig for en menighet å omsette det globale miljø- og rettferdsengasjementet til konkrete tiltak i sin menighet og sitt lokalsamfunn (for mer informasjon, se www.gronnkirke.no/index.cfm?id=238177).

Antallet grønne menigheter har økt fra 79 ved begynnelsen av 2009 til ca. 230 innen oktober 2011. Det arbeides nå videre med hvordan menigheter som er blitt grønne, kan følges opp på en god måte. Kirkerådet, KA og Norges Kirkevergelag har i 2011 startet samarbeid om utdanning av egne kirkelige internkonsulenter i prostiene for miljøfyrtårnsertifisering av kirkelige fellelråd. Kurset skal etter planen arrangeres for første gang våren 2012.

Menneskets liv er felt inn i jordens liv. Dette er urfolksperspektivet i denne saken. I klimakrisens tidsalder skulle vi kanskje se at det er ved å bøye oss ydmykt mot jorda at vi strekker oss mest mot himmelen.

Tore Johnsen, leder av Samisk Kirkeråd på Kirkemøtet 2007

4. Evaluering fra prosjektets parter

SoB-prosjektets *Rapport for perioden januar 2009 – september 2011* oppsummerer det som er gjort i den aktuelle perioden, partenes evaluering av prosjektet og det en har oppnådd så langt. Denne rapporten gir dermed også et utgangspunkt for arbeidet med en revidert prosjektplan.

Prosjektets visjon er blant annet uttrykt på følgende måte:

Gjennom dette samarbeidet vil kirkene:

- være sentrale pådrivere for og bidragsytere til bærekraftige samfunn lokalt, nasjonalt og globalt
- bidra til å sikre en forpliktende, rettferdig og ambisiøs internasjonal klimaavtale og en bred kirkelig og folkelig oppslutning om dette
- demonstrere et bevisst forhold til miljø, forbruk og rettferd
- skape håp og fremtidstro med ord og handling

Innspill fra samarbeidspartene

I forbindelse med midtveiseevalueringen sendte sekretariatet for prosjektet våren 2011 et brev til alle parter med ønske om innspill til midtveiseevaluering og fornyet fremdriftsplan. I tillegg sendte Kirkerådet et liknende brev til alle bispedømmerådene og gjennomførte en spørreundersøkelse blant menigheter i Dnk. I brevet ble samarbeidspartene utfordret til å svare på følgende spørsmål:

1. Hva har skjedd som en oppfølging av samarbeidsprosjektet Skaperverk og bærekraft i deres organisasjon?
2. Har bevissthets- og aktivitetsnivået rundt disse spørsmålene økt som følge av prosjektsamarbeidet? Har prosjektet ført til en merverdi for dere?
3. Hva er deres eget arbeid med relevans for samarbeidsprosjektet?
4. Hva ser dere som viktigste utfordringer og oppgaver i de kommende årene for samarbeidsprosjektet Skaperverk og bærekraft?

Nedenfor følger et sammendrag av tilbakemeldingene, med særlig vekt på Dnk.

Oppfølging

Alle parter melder at de gjennom prosjektsamarbeidet har vært aktive deltagere i mediedebatten. Alle parter har i fellesskap vært aktive i det kirkelige arbeidet rundt klimaforhandlingene og i det regionale arbeidet for å sette fokus på klima. I tillegg har de samarbeidet om nettverksmøter, materiell, nettsider, nyhetsbrev og grønne menigheter. Partene har også fulgt opp arbeidet med tiltak i egen organisasjon.

Prosjektets merverdi – økt bevissthets- og aktivitetsnivå

Flere parter oppgir offentlig synlighet og større politisk påvirkning som en klar merverdieffekt av prosjektet. Tettere samarbeid mellom partene både sentralt og regionalt har også vært en positiv effekt av SoB-prosjektet. NKR fremhever større lokaløkonomisk samarbeid. KN vektlegger betydningen av den teologiske og kirkelige forankringen, som legger grunnlag for involvering av det kirkelige topplerskap i påvirkningsarbeidet i Norge. KN sier: «Prosjektet har gitt en ny plattform for Kirkens Nødhjelps samtale med våre oppdragsgivere om forståelsen av kirkenes bidrag inn i den samfunnspolitiske samtale og påvirkning av beslutningstakere i politikk og næringsliv.»

Samisk Kirkeråd nevner flere konkrete tiltak som knytter urfolksspørsmål og spørsmål om miljø, klima og bærekraft sammen. Her nevnes undertegnelsen av Interfaith Climate Manifesto i Uppsala i november 2008, samarbeid med Sametinget i Norge og Samiska rådet i Svenska kyrkan om forvaltning av åndelige verdier i dagens Sápmi, deltakelse på Parliament of the Worlds Religions konferanse om urfolk og klimaendringer og samarbeid med Mellomkirkelig råd om arbeid mot Statoils involvering i oljesandproduksjon i Canada.

Mellomkirkelig råd sier at prosjektet har bidratt til at klima- og miljøspørsmål har fått høyere prioritet i Mellomkirkelig råd og en sterkere og bredere offentlig synliggjøring av det kirkelige miljøengasjementet, noe som bidrar til å oppfylle Mellomkirkelig råds mandat.

Som nevnt formidler Mellomkirkelig råd temaene i prosjektet i internasjonal kirkelig sammenheng og gjennom KUI. I tillegg bringer Mellomkirkelig råd og KUI internasjonale erfaringer innen klima og miljø til norsk sammenheng.

Kirkerådet understreker at man hele tiden har vært opptatt av å ivareta det helhetlige og omfattende perspektivet i prosjektet, som ligger i begrepet «bærekraft», og som

gjenspeiler seg i prosjektets visjon og omfattende målformulering. I tillegg er lokalmenighetenes og bispedømmenes erfaringer viktige for Kirkerådet.

Å være prosjektsekretariat – en krevende utfordring

Å etablere og drifte arbeidet med prosjektet har vært en krevende oppgave for sekretariatet. Forventningene har til dels vært sprikende, og både i prosjektsamarbeidet og for egen del har Kirkerådet måttet bruke tid på å avklare forståelsen av prosjektets hovedfokus og organiseringen av arbeidet. Dessuten har det til tider vært vanskelig å finne gode rutiner for å formulere felles uttalelser i offentligheten raskt nok.

Det har også vist seg å være utfordrende på forhånd å ha planlagt et arbeidsfelt forholdsvis detaljert, mens feltet hele veien har vært i løpende utvikling. Det har vært viktig å være åpen for henvendelser og initiativ fra andre samfunnsaktører.

Dnk har bidratt med mye til prosjektet. Det meste av innholdet i nettsiden grønnkirke.no har vært utviklet under kirken.no/miljo. Også nettverket av regionale aktører har vokst rundt og er knyttet til bispedømmerådernes sekretariater. At man av økumeniske hensyn har forsøkt å tone ned Dnks rolle kan ha bidratt til noe usikkerhet lokalt og regionalt i Dnk.

Siden 2002 har Kirkerådet arbeidet for en finansiering av Dnks engasjement for miljø, forbruk og rettferd, særlig overfor Miljøverndepartementet og Kirkedepartementet. Ved siden av midler til det nasjonale arbeidet har midler til opprettelsen av regionale stillinger og driftsmidler vært sentralt. I perioden 2005 til 2007 mottok Dnk henholdsvis kr 500 000, 500 000 og 1 000 000. Det var i 2007 at Dnk, på oppdrag av Miljøverndepartementet, deltok i markeringen av FNs Verdens miljøvern dag i Tromsø med en miljøgudstjeneste med økumenisk og internasjonalt preg. Gudstjenesten ble TV-overført, og mye arbeid, med blant annet materiell til alle menighetene, var bygget rundt denne begivenheten. En vesentlig del av de tildelte midlene i denne perioden ble fordelt til aktiviteter i bispedømmene. I årene 2008 til 2010 ble det bevilget rundt kr 100 000 pr. år til klimarelaterte prosjekter fra Miljøverndepartementets program Klimaløftet. Også disse midlene ble i stor grad brukt til aktiviteter regionalt. I 2011 mottok Dnk, som også søkte på vegne av SoB, ingen støtte.

Til tross for mye arbeid med søknader har det altså ikke lyktes å få annet enn begrenset offentlig støtte. Kirkerådet har i flere år, blant annet også overfor regjeringen og Stortingets miljøkomité, påpekt behovet for støtte til institusjoner/organisasjoner som ikke er definert som miljøvernorganisasjoner, men som likevel prioriterer arbeid med miljøspørsmål. Prosjektkoordinatorstillingen og driftsmidler til satsingen har derfor de første tre årene blitt finansiert av Kirkerådets OVF-tildeling. KN, NKR og Kirkerådet har imidlertid blitt enige om å dele på finansieringen av en ny 4-årig prosjektkoordinatorstilling fra 2012. KN vil bidra med kr 250 000 årlig. NKR har med visse forbehold vedtatt å bidra med maksimalt kr 60 000 pr. år. Når det gjelder Dnks bidrag, se nedenfor under 7. Økonomiske og administrative konsekvenser.

Erfaringer i bispedømmene

Bispedømmenes svar tyder ikke på at SoB har ført til et løft for arbeidet i bispedømmene.

De fleste registrerer at «miljø- og klimasaken» går i motbakke og har fått stor konkurranse om oppmerksomhet av mange andre viktige tema i kirken, som bl.a. gudstjeneste- og demokratireform. Likevel er feltet etablert hos de fleste med saksansvarlig på bispedømmekontoret og egen ressursgruppe. Nesten alle bispedømmer skriver at det er helt avgjørende for arbeidet i fremtiden, at det forankres solid i alle kirkens kjerneoppgaver, reformprosesser og planarbeid, samt at det tydelig prioriteres og flagges av ledelsen.

Bruk av konseptet «grønne menigheter» har vært i gang før samarbeidsprosjektet ble lansert og er i dag blitt et sentralt element i de fleste bispedømmenes arbeid med miljøspørsmål, selv om det er store lokale forskjeller i bevissthets- og aktivitetsnivå rundt dette.

Flere bispedømmer peker på at det omfattende nettverket av ansatte og frivillige i Dnk byr på store utfordringer når det gjelder kontinuerlig å arbeide med informasjon og kommunikasjon.

Flere bispedømmer understreker dessuten at det er viktig at kirken fortsetter å engasjere seg i de store politiske og globale spørsmålene, som for eksempel å være pådriver for en forpliktende, rettferdig og ambisiøs internasjonal klimaavtale. Her har særlig samarbeidet med KN om regionale klimaseminarer blitt opplevd som positivt.

Det var store forhåpninger regionalt om at samarbeidet rundt SoB ville føre til at den økonomiske støtten for kirkens miljøarbeid ble sikret og økt, også lokalt og regionalt. Istedenfor er denne støtten blitt nesten helt borte. Dette oppleves demotiverende.

Spørreundersøkelsen blant menighetene i Dnk

For første gang gjennomførte Kirkerådet våren 2011 en enkel spørreundersøkelse om menighetens kjennskap, bevissthet og aktiviteter rundt miljø og SoB blant sine menigheter. Spørreundersøkelsen bekrefter i stor grad bispedømmenes svar. Det foreligger en oppsummering av denne spørreundersøkelsen. Fremstillingen nedenfor oppsummerer svarene.

230 av 700 e-postmottakere svarte på undersøkelsen. Blant disse er det en veldig tydelig forskjell både på kjennskap, bevissthet og aktiviteter mellom menigheter som har en diakon eller diakonimedarbeider, og de som ikke har det.

Omtrent en tredjedel av alle menighetene som svarte, er grønne menigheter. Her er det store forskjeller mellom bispedømmene. Omtrent 60 % kjenner til nettsiden www.gronnkirke.no.

Det er tydelig at integreringen av temaet i gudstjenestefeiringen er stor. Over halvparten av menighetene feirer Skaperverkets dag. Noen bispedømmer utmerker seg positiv, som Hamar, Tunsberg og Sør-Hålogaland, med verdier mellom 70 % og 80 %. Over to tredeler av menighetene oppgir at de feirer regelmessig friluftsgudstjenester, og et stort flertall (over 80 %) har integrert temaet i menighetenes forbønn.

Litt over halvparten av menighetene har en diakoniplan hvor temaet er integrert. Samarbeid med KN om fasteaksjonen er vanlig og en viktig del av arbeidet hos de aller fleste. Derimot er samarbeid med andre menigheter, bispedømmene, lokale lag og foreninger og lokale beslutningstakere ikke spesielt sterkt utviklet.

Mangel på arbeidsressurser og nedprioritering i konkurranse med andre oppgaver er de viktigste hindringsfaktorene, og det gis tilbakemelding om at arbeidet med alle store reformer tar mye av oppmerksomheten. Det er viktig at noen i menigheten «tar tak» i saken. Det er et ønske om at bispedømmerådet/ Kirkerådet gir hjelp, støtte og påtrykk.

Gjennomslag i Dnks øvrige arbeidsområder

Allerede i årene før etableringen av SoB hadde man i Kirkerådet et bevisst fokus på å integrere perspektivene fra feltet miljø, forbruk og rettferd i alt arbeid i regi av Dnk, ikke minst i alle pågående plan- og reformprosesser. De er tydelig til stedet i Dnks visjonsdokument og kommunikasjonsplattform. Samtidig har det stor betydning at diakonibegrepet ble omformulert i forbindelse med at Kirkemøtet 2007 vedtok ny plan for diakoni. Nå defineres diakoni som «en tjenende kirke som viser omsorg gjennom nestekjærlighet, inkluderende fellesskap, kamp for rettferdighet og vern om skaperverket». Gjennom vektleggingen av diakonien i ny plan for trosopplæring er anliggendet også ivaretatt her. En god del av prosjektene i forsøksperioden hadde fokus på elementer fra miljø og bærekraft. Også ved arbeidet med gudstjenestereformen har man bevisst tatt med perspektivene fra SoB, både i innledningen til Gudstjenestepermen, i tekstene til arbeid med forbønnen, i den nye tekstboken og i veiledningen til gudstjenesteordningen. Her er spesielt feiringen av Skaperverkets dag nevnt flere steder, og det er opprettet egen tekstrekke for Skaperverket. I arbeidet med å utvikle ny salmebok er skaperverket et hovedtema blant de mange tusen salmene som er kommet inn i forbindelse med dette arbeidet.

At perspektivene fra forbruk, rettferd og SoB så tydelig er til stede på alle disse områdene, er på sikt kanskje det mest avgjørende for å befeste en forståelse av at vern av skaperverket er en sentral og integrert del av kirkens liv og vårt forvalteransvar.

Måloppnåelse

Alle tilbakemeldingene fra de samarbeidende partene bidrar til et mangfoldig bilde av arbeidet med SoB. Hvordan forholder dette seg til den opprinnelige visjonen? Det er vanskelig å måle i hvilken grad man har oppnådd målene. Som nevnt ovenfor, har arbeidet ikke minst vært preget av å være i en pågående prosess der utfordringene endres underveis. En viktig faktor i spørsmålet om måloppnåelse gjelder også økonomiske ressurser. Prosjektets store ambisjon har ikke vært i samsvar med ressursene som har vært knappe. Siden det ikke har vært mulig å fremskaffe annet enn svært begrenset ekstern finansiering, har heller ikke arbeidet kunnet bli så omfattende som en hadde håpet. Ikke minst har det vært en vesentlig mangel at en ikke har hatt flere midler til å fordele til det regionale nivået.

Som en oppsummering av evalueringen, kan følgende «dobbelhet» påpekes: Glede over mange gode tiltak med synlighet og gjennomslagskraft og samtidig grunn til uro og skuffelse over voksende motstand og større likegyldighet blant folk flest og blant ulike aktører. Det er likevel grunn til å holde fast på at det har skjedd mye positivt: SoB har uten tvil bidratt til å holde bevissthetsnivået oppe om alvoret i og betydningen av klima-, miljø- og rettferdsutfordringene, både i kirkesamfunnene og i samfunnet for øvrig.

Politikere må stilles til ansvar. Men det samme må vi - som medborgere og som kristne. Det er flom i Asia og tørke i Afrika nå. Vi må gjøre noe.

Philip Koimet fra Changemaker i Kenya på konferansen Tro til forandring november 2011

5. Endringer i kirke og samfunn fra 2007 til 2012

For å se sammenhengen mellom målsettingen fra SoB fra 2007 og 2008 og måloppnåelsen i siste del av 2011, må man ta i betraktning at det i samme tidsrom har skjedd store endringer i samfunnets bevissthet om disse problemområdene.

I 2007 var oppmerksomheten om alvoret i klimakrisen svært høy i store deler av befolkningen, både i Norge og internasjonalt. Tildeling av Nobelprisen til Al Gore og FNs klimapanel dette året understreker dette. Dette preger også Kirkemøtets behandling og vedtak i saken *Truet liv. Troens svar*, selv om denne bevissthetsnivået, som nevnt ovenfor, ikke var ny for kirken.

Selv om ingenting tyder på at krisene er mindre alvorlige i dag, er oppmerksomheten i befolkningen om dette generelt blitt mye mindre. Det er relevant å spørre om denne trenden også gjelder i kirken og om aktører i miljøbevegelsen som nå etterlyser mer tydelighet fra kirken, har rett i sin analyse.¹

Mer ekstremvær

Høsten 2011 meldes det om 7 millioner mennesker som er berørt av flom i Pakistan, og 13 millioner mennesker som er berørt av tørkekatastrofen ved Afrikas Horn. Menneskeskapte klimaendringer har allerede bidratt til mer ekstremvær, og det er så godt som sikkert at vi vil oppleve flere og mer langvarige hetebølger i tiårene som kommer, mer ekstremnedbør og tropiske orkaner kan bli kraftigere. Dette er blant konklusjonene i en omfattende spesialrapport om klimaendringer og ekstremvær fra FNs klimapanel, som legges frem senere i november 2011².

Rekordhøye klimagassutslipp

Det internasjonale energibyrået (IEA) har anslått at de globale klimagassutslippene i 2010 var de høyeste noensinne. Utslippene gikk ned fra 2008 til 2009 pga. økonomisk nedgang, men økningen fra 2009 til 2010 var den største i historien, og utslippene endte

¹ Jfr. leserinnlegg «En taus kirke» av FiVH-leder Arild Hermstad i Verdidebatt.no 11.10.2011.

² Se <http://www.nationen.no/2011/11/06/nyheter/klima/klimaendring/ekstremvar/klimapanel/7032129/>

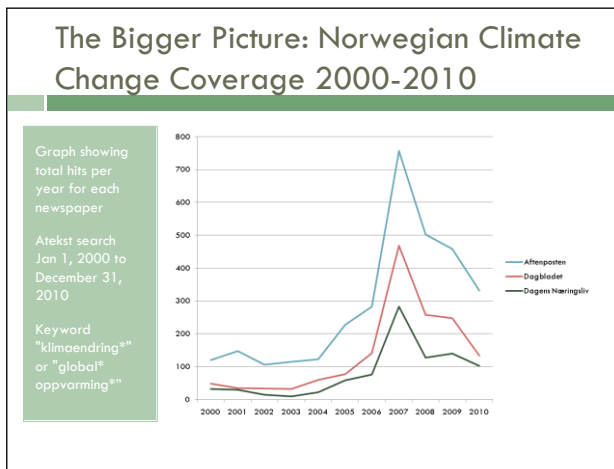
derfor på et rekordhøyt nivå (se <http://www.reuters.com/article/2011/05/30/us-iea-co-idUSTRE74T4K220110530>).

Også i Norge økte utslippene fra 2009 til 2010 (se <http://ssb.no/klimagassn/>). Statsbudsjettet for 2012 inneholder nye prognoser for utviklingen fremover. Disse viser at det fortsatt ligger an til en videre økning i utslippene frem til 2020, hvis det ikke innføres nye tiltak.

Om alle land gjennomfører de målene de satte i forbindelse med København-toppmøtet, vil de globale utslippene vokse mindre enn forventet, men de vil fortsatt vokse kraftig frem til 2020. Det er stor avstand til nødvendige utslippskutt for å nå 2-gradersmålet. Med dagens utslippsløfter ligger verdenssamfunnet an til en oppvarming på ca. 3,2 grader ifølge et europeisk forskerteam (se <http://www.climateactiontracker.org/>).

Media mindre opptatt av klima og miljø

At oppmerksomheten rundt klima er blitt betydelig mindre de siste årene ble også tydelig på et seminar om medias presentasjon av klimautfordringer i regi av Cicero, senter for klimaforskning, i februar 2011.

Her la forskere fra Bedriftsøkonomisk Institutt i Oslo frem en analyse av oppslag i forskjellige medier i Norge det siste tiåret.

Omtale av klimarelaterte saker økte sterkt etter 2004 og nådde en topp i 2007 (Al Gore, FN's klimapanel), for så å synke igjen. En liten topp kom i

forbindelse med klimatoppmøtet i København i 2009, men så sank oppmerksomheten tilbake til nivået fra begynnelsen av 2000-tallet. Tilsvarende tendens gjaldt for en britisk undersøkelse som ble gjort i samme tidsrom.

Analyse av miljøbølgene i Norge

Dagens Næringslivs bilag D2 foretar 7. januar 2011 i artikkelen «En behagelig sannhet» en omfattende analyse av miljøengasjementet og «miljøbølgene» i Norge siden 1980-årene. Samfunnsforsker Ottar Hellevik, som leder verdiundersøkelsen Norsk Monitor, blir sitert innledningsvis: «Det som overrasker oss mest, er at nordmenns miljøbekymring har avtatt så brått fra toppen i 2007. Nordmenns frykt for drivhuseffekt og klimaendringer er gått ned, den er nå faktisk nesten like lav som i årene før Al Gore og FN's klimapanel løftet klimakrisen øverst på agendaen.»

Dette til tross for at 2010 ble målt som det varmeste året i nyere historie, at isdekket i Arktis smeltet faretruende mye, at det var store skogbranner i Russland og flom i Pakistan.

Artikkelen i Dagens Næringsliv drøfter dessuten begrepet «bærekraft», som også er helt sentralt i samarbeidsprosjektet og i Dnks arbeid med miljø, forbruk og rettferd. Begrepet ble opprinnelig lansert 1987 av Brundtland-rapporten *Vår felles framtid*. Tidligere miljøvernminister 1990-1997, Thorbjørn Berntsen sier:

«Brundtlandrapporten satte to store spørsmål på vår dagsorden. Det første var forbruksmønsteret vårt, det andre energibruken. Det var et voldsomt trøkk på de tingene den gang». – Og i dag? Berntsen: «Vel, nå sitter vi jo med fasiten: I et kvart århundre har vi gjort det stikk motsatte av hva som ble sagt.»

Artikkelen konkretiserer forbruksveksten for klær, møbler, flyreiser, bilbruk og hyttebygging. Forskningsleder Hege Westskog ved Cicero sier at klimaproblemet i Norge skyldes at nordmenn tjener for mye, og at forbruket stadig vokser. Hun sier at utvikling av ny klimavennlig teknologi ikke makter å kompensere økte utslipp fra forbruksveksten. Artikkelen konkluderer med at klimaengasjementet i Norges befolkning stuper, og at den andre norske klimabølgen er død.

I følge tall fra Carbon Footprint of Nations³ og FNs Global Environmental Outlook må ressursforbruket i industrialiserte land ned til en tiendedel av dagens for å frigjøre ressurser til u-landenes behov. Norges totale utslipp fra produksjon og forbruk er beregnet til 14 tonn pr. person – omtrent 14 ganger mer enn nivået menneskeheten må ned til for å begrense global oppvarming til to grader. De siste 20 år har nordmenns privatforbruk vokst med 70 %. Forskere ved NTNU har beregnet at en dobling gir 80 % vekst i CO₂-utslipp.

Norsk oljeutvinning, klimautfordringer og forventninger til COP 17

Selv om mange i miljøbevegelsen i mars 2011 feiret at det ikke ble åpnet for konsekvensutredning av Lofoten og Vesterålen, åpnet regjeringen i mars 2011, i forbindelse med årets konsesjonsrunde, store områder i nord for økt leteaktivitet etter olje med målsetting om en rask utbygging av drivverdige funn.

Da det høsten 2011 ble meldt om store nye oljefunn i Nordsjøen, var det få i debatten som fulgte, som pekte på konsekvenser og sammenhenger med klimaproblemene som verden står overfor.

På FNs klimatoppmøte i Durban, Sør-Afrika, som startet i slutten av november 2011, står bl.a. arbeidet med finansieringen av klimatiltak og en videreføring og oppfølging av Kyoto-protokollen sentralt på dagsordenen. Det er dessverre helt åpent om man vil komme videre i noen av disse spørsmålene.

Bærekraftig utvikling krever fortsatt fokus på sammenhenger

Det er dessverre ingen ting som tyder på at verken klimakrise, trusler mot mange viktige biotoper og tap av biologisk mangfold er avtagende. Heller tvert i mot. Det eksisterer i tillegg en rekke andre store utfordringer og problemområder som det må jobbes intenst

³ <http://carbonfootprintofnations.com/index.php>

med i årene fremover. Forskere fremhever en rekke kritiske grenser («planetary boundaries») ⁴ som må respekteres for å unngå katastrofer. Her nevnes det ved siden av klimaendringer, et skadet ozonlag, arealbruksendringer, tilgang til ferskvann, tap av biomangfold, havforsuring, overgjødning, aerosoler/luftforurensing og kjemisk forurensing.

I tillegg kommer menneskerelaterte problemer som befolkningsvekst, tilgang til mat, flukt fra land til by, væpnede konflikter og flukt/migrasjon.

Dessverre påvirker og forsterker de fleste av disse problemene hverandre. Dessuten kan det se ut som om man i søken etter løsninger for å tilfredsstille grunnleggende menneskelige behov eller etter å bøte på miljøproblemer på et område også vurderer tiltak som kan ha store usikkerhetsmomenter i seg, og som kan få alvorlige konsekvenser på andre områder ved feil og ulykker. Ikke sjelden er disse knyttet til nye teknologiske fremskritt (for eksempel bio- og genteknologi, geo-engineering, biodrivstoff, karbonfangst og -lagring m.m.).

Dette gjør det maktpåliggende at samfunnet evner å legge det helhetsperspektivet som ligger i begrepet bærekraftig utvikling, til grunn for samfunnsutviklingen.

På vei mot Rio+20

I juni 2012 skal FN avholde et nytt toppmøte om bærekraftig utvikling i Rio de Janeiro i Brasil – 20 år etter den såkalte Earth Summit eller Rio Summit i 1992. Den gang resulterte møtet i dokumenter som Rio-deklarasjonen om miljø og utvikling, Konvensjon om biologisk mangfold og Rammekonvensjon om klimaforandring. Den siste har senere ledet frem til det vi kjenner som Kyoto-protokollen. Det var også her begrepet «sustainability» ble lagt til grunn for Agenda 21, en handlingsplan for det 21. århundre.

Som en oppfølging av Rio-møtet i 1992 etablerte mange norske medlemsorganisasjoner i 1993 ForUM (Forum for utvikling og miljø), deriblant Mellomkirkelig råd og KN. Begge er fortsatt aktive i dette nettverket. ForUM betegner seg i dag som «miljø- utviklings- og fredsorganisasjonenes politiske tankesmie, som søker innflytelse gjennom koordinert påvirkningsarbeid» ⁵.

Forum for utvikling og miljø leverte i oktober 2011 et innspill til Utenriksdepartementet vedrørende Norges posisjon på den planlagte FN-konferansen om bærekraftig utvikling 3.-5. juni 2012 i Rio de Janeiro. Både Kirkerådet og KN har deltatt i denne prosessen og støtter posisjonen. Her erkjenner man at verdens regjeringer, institusjoner og beslutningstakere ikke har maktet å løse menneskehetens viktigste kriser, og at den rådende økonomien og politikken er hovedårsaken til sosial og økologisk ubalanse.

ForUM er derfor glad for at Rio+20 i stor grad vil fokusere på utviklingen av en grønn og bærekraftig økonomi: En økonomi som vektlegger livskvalitet i sterkere grad, er kritisk til fortsatt vekst i forbruket og en ensidig tro på teknologi og effektivitet som løsning på

⁴ Se www.stockholmresilience.org

⁵ Se www.forumfor.no

alle problemer. Målet er en økonomi for tilstrekkelighet (economy of sufficiency) for alle. Når det gjelder de store temaområdene er det meste sagt allerede på konferansen i Rio i 1992. Innsiktene er ikke nye, men problemene og krisene er mer akutte og krever at verdenssamfunnet faktisk implementerer det som allerede er uttalt.

Oppfølgingen av Rio+20-prosessen, både gjennom Kirkerådet, Mellomkirkelig råd og KN, vil kunne være en del av det videre arbeid med SoB. Også de internasjonale kirkelige organene, som LVF, har dette på sin agenda.

Først når noen klarer å beskrive et miljøvennlig samfunn som vi gleder oss til å leve i, kommer ting til å skje og da kan det skje fort.

Meteorolog Siri Kalvig siterer Jon Bing på Kirkemøtet 2007

6. utfordringer fremover og veivalg for prosjektet

Gjennom evalueringsarbeidet og tilbakemeldingene som det er redegjort for ovenfor, erkjenner samarbeidspartene at man gjennom prosjektets virksomhet har fått til fremgang på noen områder, mens det står mye igjen på andre, sett i forhold til utfordringenes størrelse og eget ambisjonsnivå. Styringsgruppen sier i sin evaluering at den vil holde fast ved prosjektets omfattende målsetting, men erkjenner samtidig å måtte spisse det konkrete samarbeidet. Hovedtema for samarbeidstiltakene skal være klimarettferdighet og mobilisering med vektlegging av Norges internasjonale forpliktelser. Her er målsettingen å

- styrke nettverksarbeidet
- styrke det teologiske arbeidet på miljø- og klimaområdet
- styrke det felles media- og politisk påvirkningsarbeidet

Bærekraft er mer enn klimarettferdighet

Det ligger en spenning i prosjektets omfattende målsetting som finnes i bærekraftbegrepet, holdt sammen med den valgte spissing av samarbeidet fremover: Den omfattende planen som prosjektet hittil har tatt utgangspunkt i, vil bli redusert til områder og tiltak for felles innsats og fokus.

Dette gjør det nødvendig at andre aspekter og områder i bærekraft-arbeidet ivaretas av de enkelte partene, som for eksempel Dnk, og synliggjøres i deres egne arbeidsplaner og rapporteres utenfor prosjektet.

Oppsummerende kan en si at SoB-prosjektets midtveisevaluering har synliggjort behovet for og ført til et klart skille mellom prosjektets felles tiltak og partenes egen satsing på miljø og bærekraft. Videreføring av det økumeniske prosjektet innebærer på den ene siden en spissing og en viss deling av kostnadene. Ved tiltak i egen regi blir på den andre siden Dnks profil, engasjement og handlingsrom tydeligere, også blant annet når det gjelder uttalelser i aktuelle miljøpolitiske spørsmål.

Bredere perspektiver

Hva må vektlegges for å ivareta Dnks visjon om en bærekraft-reform for hele kirkens virksomhet? Hvilke temaer skal det arbeides med? Hvordan kan perspektiver fra klima, miljø, forbruk og rettferd integreres i pågående prosesser i Dnk? Hvordan kan det skapes engasjement og begeistring?

En bevisstgjøring rundt dette vil kunne tydeliggjøre hva de enkelte aktørene i Dnk kan gjøre i sine sammenhenger, både sentralt, regionalt og lokalt.

Bispemøtet og hver enkelt biskop har en viktig rolle med kontinuerlig å fronte kirkens ansvar og engasjement både i det offentlige rom og overfor medarbeidere og menigheter.

Mellomkirkelig råd utfordres til å intensivere sitt arbeid med å formidle Dnks engasjement og erfaring i internasjonal kirkelig sammenheng og samtidig bringe internasjonale erfaringer innen klima og miljø til norsk sammenheng. Med utgangspunkt i klimaendringenes globale karakter vil det være naturlig at Mellomkirkelig råd er sentral i prosjektsamarbeidet om klimarettferdighet. En viktig sak i prosjektsamarbeidet vil være oppfølgingen av regjeringens klimamelding, som sannsynligvis vil foreligge våren 2012.

Det vil være naturlig at Samisk kirkeråd følger opp sitt engasjement i disse spørsmålene særlig på områder som berører urfolk, slik det kommer til uttrykk gjennom Samisk kirkeråds engasjement mot Statoils engasjement i tjæresandutvinningen i Canada. Den tydelige miljø- og klimaprofilen på de planlagte Samiske kirkedager 2013 med hovedtema «Hellig jord. Hellig ord» viser at man ønsker å se arrangementet i sammenheng med bærekraftreformen.

Dnk har en stor organisasjon med mange ansatte, eiendommer, bygninger og ressurser. Kirkerådet bør derfor etablere et tett samarbeid med OVF om de etiske aspektene som gjelder miljø ved forvaltning av finanskapital, prestegårder, landbruks- og skogbrukseiendommer.

Å etablere et samarbeid med kirkelige utdanningsinstitusjoner som sørger for at temafeltet blir en integrert del i kirkelige utdanningsløp, er en annen utfordring for Kirkerådet som sentral aktør. Det samme er et overordnet ansvar for å sikre en løpende oppdatering på mange fagfelt og en fagutvikling som kan komme hele kirken til gode.

At perspektivene fra temaområdet skaperverk og bærekraft, som vist ovenfor, er synlig i alle sentrale dokumenter og reformer i Dnk i de senere årene, åpner for store muligheter til oppfølging, konkretisering og samarbeid på tvers av tradisjonelle sektorer. Dette er aktuelt for utviklingen av gode tiltak i lokal trosopplæring og bør være sentralt i arbeidet med lokale diakoniplaner. At gudstjenestereformen har et tydelig fokus på vern av skaperverket, bl.a. gjennom egne teksttrekker for skaperverket og for rettferdighet og fred, gir store muligheter for å løfte temaområdet tydelig frem i gudstjenesten og forkynnelsen. Gjennom dette vil Dnk også fremover kunne legge vekt på å formulere og formidle sine særegne bidrag i dette arbeidet: Formidling av håpsperspektivet og ikke-materielle

verdier som nåde, tillit, hvile, stillhet, tilhørighet, fellesskap, glede m.m., og et språk som taler til hjertene.

Kommunikasjon, informasjon, opplæring

Det er avgjørende at et økende antall av kirkens ansatte, frivillige medarbeidere og øvrige medlemmer kan få kunnskap og handlingsalternativer slik at de kan identifisere seg med og la seg inspirere av kirkens engasjement i disse spørsmålene.

Kirkemøtet 2008 vedtok at kirkens misjons- og ungdomsorganisasjoner, utdanningsinstitusjoner og andre samfunnsaktører skulle inviteres med i et bredt samarbeid om prosjektets hovedmål. Dette er påbegynt, men har potensial for videreutvikling. Dessuten er god utadrettet informasjon om kirkens engasjement nødvendig.

Nettverksbygging og tilrettelegging for lokal aktivitet

For Kirkerådets del vil samarbeid med bispedømmene om tilrettelegging for lokal aktivitet og engasjement i menighetene fortsatt være et hovedfokus. Her vil det planlagte samarbeid mellom Kirkerådet, KA og Norges Kirkevergelag om miljøfyrtårnsertifisering av kirkelige fellesråd og grønne menigheter være et hovedanliggende. Dette gir bedre mulighet for å samarbeide om bl.a. grønn kirkegårdsdrift og energiøkonomisering av kirkebyggene.

Viktige temaområder

I arbeidet frem mot den kommende FN-konferansen om bærekraftig utvikling Rio+20 nevnes sentrale temaområder for arbeidet, bl.a. rettferdig fordeling, grønn økonomi og grønn finanssektor, energibruk (inkl. klima) og landbruk og matsikkerhet. På flere av områdene har Dnk vært aktiv i mange år, andre er nye. Det vil også være viktig å engasjere seg i spørsmål om grønn økonomi og bærekraftig matproduksjon. Til dette vil videreutvikling av samarbeidet med norske miljøorganisasjoner og andre samfunnsaktører være viktig.

For å gi arbeidet fremover nødvendig styrke, kreves det at kirkens beslutningstakere engasjerer seg i satsingen. Engasjementet kan ikke bare bæres av ildsjelene.

7. Økonomiske/administrative konsekvenser

En iverksetting og videreutvikling av det arbeidet som er beskrevet, forutsetter at det felles SoB-prosjektet ivaretas av en egen prosjektkoordinator. Lønn med driftsmidler til dette vil binde opp midler fra OVF med en årlig ramme på vel kr 500 000 for Kirkerådets del.

Når det gjelder Kirkerådets egen satsing blir denne ivaretatt ved en fast seniorrådgiverstilling som lønnes over Kirkerådets driftsbudsjett. Driftsmidler til denne stillingen, kr 100 000, inkluderer midler til kurs og regionale samlinger. Også disse driftsmidlene må tas av OVF-tildelingen.